

POSTANOWIENIE

Dnia 2 września 2020 r.

Sąd Rejonowy w Giżycku I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSR Marek Makowczenko
Protokolant:	p.o. sekretarz sądowy Paulina Warchoń

po rozpoznaniu w dniu 20 sierpnia 2020 r. w Giżycku na rozprawie

sprawy z wniosku W. O.

z udziałem B. O.

o podział majątku wspólnego

postanawia:

1. Dokonać podziału majątku wspólnego wnioskodawcy W. O. i uczestniczki B. O. w ten sposób, że z wchodzących do majątku wspólnego składników w postaci:

a) stanowiącego odrębną nieruchomość lokalu mieszkalnego numer (...) położonego w W. przy ul. (...) zapisanego w Księdze Wieczystej (...) wraz z udziałem do (...) części w nieruchomości wspólnej o wartości 133.100,00 zł,

b) równowartość nakładów na działce numer (...) w P. (...) O. D. (...) (...) w W. w wysokości 2.200,00 zł

przyznać na wyłączną własność wnioskodawcy składnik wymieniony w punkcie 1b zaś uczestniczce wymieniony w punkcie 1a.

2. Tytułem dopłaty oraz rozliczenia nakładów z majątku osobistego na majątek wspólny zasądzić od uczestniczki na rzecz wnioskodawcy kwotę 69.273,50 zł. sześćdziesiąt dziewięć tysięcy dwieście siedemdziesiąt trzy złote 50/100) płatną w terminie 6 miesięcy od uprawomocnienia się orzeczenia z ustawowymi odsetkami za opóźnienie na wypadek uchybienia terminu płatności.

3. Oddalić wnioski w pozostałym zakresie.

4. Zasądzić od uczestniczki na rzecz wnioskodawcy kwotę 500 zł (pięćset złotych 00/100) tytułem zwrotu połowy opłaty.

5. Nakazać pobrać od wnioskodawcy i uczestniczki na rzecz Skarbu Państwa (kasa Sądu Rejonowego w G.) kwoty po 1.157,16 zł (jeden tysiąc sto pięćdziesiąt siedem złotych 16/100) tytułem zwrotu kosztu opinii biegłych poniesionych przez Skarb Państwa.

6. Pozostałe koszty postępowania wnioskodawca i uczestniczka ponoszą we własnym zakresie.

SSR Marek Makowczenko

Sygn. akt I Ns 511/18

UZASADNIENIE

Wnioskodawca W. O. wnosił o dokonanie podziału majątku wspólnego nabytego w trakcie trwania małżeństwa z uczestniczką B. O. w skład którego wchodził stanowiący odrębną nieruchomość lokal mieszkalny numer (...) położony w W. przy ulicy (...).

W uzasadnieniu podnosił, iż małżeństwo zostało rozwiązane przez rozwód, zaś majątek nie został jeszcze podzielony. Małżonkowie nabyli lokal mieszkalny, który od 8 lat użytkuje jedynie uczestniczka. Próby ugodowego podziału nie zakończyły się powodzeniem.

Uczestniczka B. O. wniosła o dokonanie podziału majątku, potwierdziła, że do majątku wspólnego wchodził lokal mieszkalny. Nadto wskazała, że majątek wspólny stanowi także samochód osobowy marki F. (...) i działka rekreacyjna. Domagała się także rozliczenia nakładów jakie poniosła z majątku odrębnego na majątek wspólny oraz ustalenie nierównych udziałów.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Wnioskodawca i uczestniczka zawarli związek małżeński w dniu 9 czerwca 1990r. w W.. Ze związku posiadają córkę P. O. urodzoną (...)

(dowód: akt małżeństwa k. 19, z akt sprawy VI RC 1014/06 Sądu Okręgowego w. (...) akty USC k. 12, 13, wyrok rozwodowy k. 26).

Przed zawarciem związku małżeńskiego oraz w czasie trwania związku wnioskodawca był żołnierzem zawodowym. Uczestniczka natomiast przed zawarciem związku małżeńskiego nie pracowała. Pracę podjęła w 1991r. Po zajściu w ciążę zaprzestała pracy. Ponownie podjęła pracę zawodową w 1996r.

Początkowo małżonkowie zamieszkali u rodziców uczestniczki. Po upływie roku zamieszkali w mieszkaniu służbowym, następnie w 1991w stałej kwaterze. W 1993r. wnioskodawca otrzymał kolejną kwaterę stałą położoną w W. przy ulicy (...). W 2005r. strony nabyły zajmowany stanowiący już odrębną nieruchomość lokal mieszkalny numer (...) położony w W. przy ul. (...) zapisany w Księdze Wieczystej (...) wraz z udziałem do (...) części w nieruchomości wspólnej. W uzgodnieniach poczynionych z W. (...) ustalono cenę na kwotę 52.051,00 zł, po bonifikacie 5.874,35 zł. Przy czym cena została rozłożona na 5 rocznych rat po 1057,38 zł.

(dowód: protokół uzgodnień k 5, odpis księgi wieczystej k. 9 – 18, świadectwo służby k. 429 – 430, opis przebiegu służby k. 431, decyzja przydziału k. 425, zezwolenie na zakwaterowanie k. 426, protokół przyjęcia kwatery k. 427 - 428)

Pożycie stron nie układało się dobrze. Wnioskodawca nadużywał alkoholu, dochodziło do kłótni i awantur. W 2002r. wnioskodawca poddał się terapii w ośrodku we F.. W dniu 26 kwietnia 2006r. uczestniczka wystąpiła z pozwem o rozwód. Wyrokiem z dnia 3 lipca 2006r. w sprawie VI RC 1014/06 Sąd Okręgowy w. (...) orzekł rozwiązanie przez rozwód małżeństwa stron. Wykonywanie władzy rodzicielskiej powierzono uczestniczce. Od orzeczenia nie wywiedziono apelacji i uprawomocniło się ono dnia 25 lipca 2006r. Do 2010r wnioskodawca mieszkał we wspólnym lokalu. W chwili orzekania wnioskodawca utrzymywał się po odejściu z wojska w 2010, z emerytury w wysokości 4.100 zł oraz z pracy w szkole, gdzie otrzymywał wynagrodzenie w wysokości 800 zł netto. Uczestniczka postępowania natomiast pracowała w (...), osiągając dochód w wysokości 2000 zł.

(dowód: zeznania świadka P. O. k. 479, przesłuchanie stron k. 479 – 480, orzeczenie k. 438 z akt sprawy VI RC 1014/06 Sądu Okręgowego w. (...) pozew k. 2, wyrok k. 26, wywiad środowiskowy k. 31 - 32).

Sąd zważył, co następuje:

Sprawy o podział majątku wspólnego uregulowane zostały przez przepisy art. 566 i 567 kpc. Artykuł 567 § 3 kpc odsyła do przepisów o dziale spadków (art. 680 i następne kpc) te natomiast odsyłają do przepisów o zniesieniu współwłasności (art. 688 kpc w zw. z art. 617 i następne kpc). Jednym z zasadniczych obowiązków Sądu w tego rodzaju postępowaniu jest ustalenie składu majątku wspólnego małżonków (art. 684 kpc w zw. z art. 567 § 3 kpc). Punktem wyjścia do poczynienia tych ustaleń jest art. 31 krio stanowiący, że z chwilą zawarcia małżeństwa powstaje między małżonkami z mocy ustawy wspólność majątkowa obejmująca ich dorobek (wspólność ustawowa) oraz art. 32 § 1 krio, który podaje, iż dorobkiem małżonków są przedmioty majątkowe nabyte w czasie trwania wspólności ustawowej przez oboje małżonków lub przez jednego z nich. W odniesieniu do postępowania o dział spadku, którego przepisy mają również zastosowanie w niniejszej sprawie, Sąd Najwyższy wyjaśnił, że stan spadku ustala się według chwili otwarcia spadku, zaś jego wartość według cen z chwili dokonania działu (Uchwała pełnego składu Izby Cywilnej Sądu Najwyższego z dnia 15 grudnia 1968r , III CZP 12/69 zawierająca wytyczne wymiaru sprawiedliwości i praktyki sądowej w sprawach o dział spadku obejmującego gospodarstwo rolne, OSNCP 1970, poz. 39, część III, orzeczenie Sądu Najwyższego z dnia 27 września 1974r. III CZP 58/74, OSNCP 1975, poz. 90).

Opisana zasada „ znajduje pełne zastosowanie w postępowaniu o podział majątku wspólnego małżonków (art. 1035 i nast. k . c. w zw. z art. 46 kro)” (A. Zieliński Postępowanie o podział majątku wspólnego po ustaniu wspólności majątkowej małżeńskiej, Wydawnictwo Prawnicze, Warszawa 1992r. , str. 44). Sprawa o podział majątku dotyczy zatem składu majątku na chwilę ustania wspólności majątkowej. W realiach niniejszej sprawy jest to dzień uprawomocnienia się wyroku rozwodowego (25 lipca 2006r.). Natomiast przedmiotem postępowania nie jest rozliczenie wszystkich składników czy środków finansowych, które wchodziły do majątku w czasie trwania związku małżeńskiego.

W przedmiotowej sprawie poza sporem było, że do majątku wspólnego wchodził stanowiący odrębną nieruchomość lokal mieszkalny numer (...) położony w W. przy ul. (...) zapisany w Księdze Wieczystej (...) wraz z udziałem do (...) części w nieruchomości wspólnej o wartości 133.100,00 zł (k. 9 – 18). Wartość tego składnika Sąd ustalił na podstawie opinii biegłego z zakresy szacowania wartości nieruchomości (k. 32 – 66, 523 - 534). Opinie nie była kwestionowana przez strony. Jest ona obszerna, spójna oraz logiczna. W całości została podzielona przez Sąd.

Uczestniczka wskazywała, że do majątku wspólnego wchodzi także działka rekreacyjna położona w W. wartości 5.000 zł (k. 25).

Wnioskodawca oponował temu i podawał, że prawo użytkowania jest w myśl art. 254 kc prawem niezbywalnym i stosownie do art. 33 pkt 5 krio nie wchodzi w skład majątku wspólnego (k. 79v).

W tym zakresie Sąd ustalił, że decyzją z dnia 3 lipca 2004r. Zarządu Pracowniczego O. D. (...) (...) w W. wnioskodawca został przyjęty w poczet członków (...) Związku (...) i uzyskał przydział działki numer (...). Działkę tą strony użytkowały razem do rozwodu. W dniu 31 października 2008r. wnioskodawca zawarł umowę odstąpienia mienia na tej działce za kwotę 2.200 zł (przesłuchanie stron, decyzja k. 82,umowa odstąpienia k. 83).

Nie ma wątpliwości, że składnikiem majątku wspólnego nie była jak wskazywała uczestniczka „działka rekreacyjna położona w W.”. W zakresie ogrodu działkowego stwierdzić należy, że w czasie trwania związku małżeńskiego wnioskodawca otrzymał od Z. (...) O. Działkowego (...) w W. przydział użytkowania działki numer (...). Zgodnie z art. 254 kc prawo użytkowania jest prawem niezbywalnym, a zatem z mocy art. 33 pkt 3 krio stanowi majątek osobisty wnioskodawcy. Natomiast do majątku wspólnego weszły znajdujące się na działce nakłady (zasadzenia, budowle, konstrukcje, urządzenia itd.). Przydział nastąpił bowiem w czasie trwania związku małżeńskiego (art. 33 § 1 krio). W tym zakresie wnioskodawca nie wykazał aby składnik ten stanowił jego majątek odrębny.

Uczestniczka wartość tego składnika wskazywała na kwotę 5.000 zł przy czym należy zaznaczyć, że odnosiła się ona do „działki rekreacyjnej”. Sąd przyjmując kwotę 2.200 zł oparł się na umowie wnioskodawcy z 31 października 2008r.

o odstąpieniu mienia. W realiach niniejszej sprawy zatem należało uznać, że majątek wspólny stanowi równowartość nakładów na działkę numer (...) w P. (...) O. D. (...) (...) w W. w wysokości 2.200,00 zł. Należy mieć na uwadze, że sprawa o podział majątku toczy się po upływie znacznego czasu od ustania wspólności majątkowej i skład majątku mógł ulec z różnych powodów zmianie, co musi być brane pod uwagę przez Sąd w niniejszym postępowaniu.

Uczestniczka wskazywała, że do majątku wspólnego wchodzi również samochód osobowy marki F. (...) (k. 25).

Wnioskodawca zaprzeczał temu i podnosił, że samochód został zakupiony przez niego 14 lat temu i sprzedany w dniu 5 marca 2009r. (k. 79). Uzyskane środki zostały przeznaczone na spłatę wspólnych zobowiązań.

W tym zakresie Sąd ustalił, że wnioskodawca w dniu 10 października 2000r. zawarł umowę uczestnictwa w (...), której celem było nabycie samochodu. Co miesiąc wpłacane były raty. Nabycie auta nastąpiło w dniu 29 kwietnia 2005r. Był to samochód F. (...) . Po nabyciu wpłacane były w dalszym ciągu raty wynikające z zawartej umowy. Z pojazdu korzystał wnioskodawca. Samochód został sprzedany przez wnioskodawcę w dniu 5 marca 2009r. za cenę 13.000 zł. Uzyskana cena została przeznaczona na spłatę wspólnych zobowiązań. Po spłacie strony w marcu 2009r. złożyły w (...) SA w W. wspólny wniosek o przekształcenie rachunku wspólnego w indywidualny (aplikacja przyjęcia k. 84, faktura k. 85, 94,96, identyfikator umowy k. 86, umowa k. 87 – 90, pismo (...) Polska k. 91, 92, 93, 95, 135 zlecenie sprzedaży k. 97, wypowiedzenie k. 133, zawiadomienie o zbyciu k. 134, wyciąg z rachunku k. 100 – 127, dowody wpłaty k. 128 - 129, wniosek stron k. 130). Z mocy przytaczanego już art. 33 § 1 krio do majątku wspólnego wszedł przedmiotowy pojazd marki F. (...). Natomiast należy powtórzyć, że sprawa o podział majątku została założona 12 lat po orzeczonym rozwodzie. W tym czasie w sposób naturalny musiały nastąpić zmiany w składzie majątku. Zmiany te muszą być przedmiotem rozważań w niniejszej sprawie. Skoro składnik majątku wspólnego został już po ustaniu wspólności majątkowej sprzedany zaś środki uzyskane zużyte na spłatę wspólnych zobowiązań to składnik ten nie może być przedmiotem podziału.

Sposób podziału majątku wspólnego regulowany jest zgodnie z art. 46 krio przez przepisy o dziale spadku, które na podstawie art. 1035 kc odsyłają do przepisów o współwłasności. W sprawie ani wnioskodawczyni ani uczestnik nie wnosili aby zniesienie współwłasności nastąpiło przez podział rzeczy wspólnej (art. 211 kc). W tej sytuacji zgodnie z art. 212 § 2 kc nastąpić powinien on przez przyznanie całej rzeczy jednemu współwłaścicielowi. W tym zakresie strony wnosiły o przyznanie stanowiącego odrębną nieruchomość lokal mieszkalny numer (...) położony w W. przy ul. (...) uczestniczce, która tam mieszka.

W przypadku drugiego składnika powinien być on przypaść wnioskodawcy albowiem to on zajmował się pracowniczym ogrodem po rozwodzie i on również zawarł odpłatną umowę „odstąpienie mienia”.

Wnioskodawca wobec powyższego otrzymał majątek wspólny o wartości 2.200 zł .

Uczestniczka natomiast otrzymała składnik majątku o wartości 133.100,00 zł.

Wartość całego majątku wynosiła 135.300,00 zł (133.100,00 zł +2.200 zł).

Uczestniczka domagała się w sprawie ustalenia nierównych udziałów stron w majątku dorobkowym w stosunku 0% wnioskodawca i 100% uczestniczka (k. 301). Wskazywał ona na alkoholizm wnioskodawcy i hulaszczy tryb życia.

Wnioskodawca nie zgadzał się na ustalenie nierównych udziałów (k. 422). Wskazał, że lokal mieszkalny został nabyty dzięki służbie wojskowej wnioskodawcy. Z uwagi na wieloletnią służbę uzyskana została bonifikata przy zakupie. Wnioskodawca zaprzeczył aby prowadził hulaszczy tryb życia, nie wywiązywał się z obowiązku łożenia na utrzymanie rodziny oraz aby uzyskiwane dochody przeznaczał wyłącznie na własne potrzeby. Przyznał, że miał problemy z alkoholem ale sobie z nim poradził. W czasie trwania małżeństwa uczestniczka nigdy nie występowała z pozwem o alimenty, co z pewnością uczyniłaby gdyby wnioskodawca nie łożył na utrzymanie rodziny.

W tym zakresie należało mieć na uwadze, że stosownie do brzmienia art. 43 § 2 krio z ważnych powodów każdy z małżonków może żądać, ażeby ustalenie udziałów w majątku wspólnym nastąpiło z uwzględnieniem stopnia, w którym

każdy z nich przyczynił się do jego powstania. W sprawie zatem należało rozważyć czy występowały ważne powody do ustalenia zgodnie z żądaniem nierównych udziałów. Nie ma wątpliwości, że do takich ważnych powodów należy zaliczyć nie przyczynianie się zdolnego do pracy małżonka do zaspokajanie potrzeb rodziny, opuszczenie małżonka bez uzasadnionego powodu, pijaństwo, narkomanie, trwonienie majątku. Należy także przypomnieć, że sprawa dotyczy podziału majątku wspólnego, nie jest natomiast jakąkolwiek próbą rozliczenia związku małżeńskiego.

W realiach przedmiotowej sprawy uczestniczka nie wykazała aby okoliczności prowadzące do uwzględnienia jej wniosku występowały. Prawdą jest, że z zeznań słuchanej w charakterze świadka córki stron P. O. wynika, że wnioskodawca nadużywał alkoholu, w domu były kłótnie, awantury (k. 479). Potwierdzają to złożone przez uczestniczkę zdjęcia wnioskodawcy oraz zaświadczenia lekarskie z obdukcjami i pismo z Sądu Rejonowego w (...) z dnia 14 maja 2001r(k. 411 – 417). Wskazać jednak należy, że wnioskodawca odbył terapię (zdjęcie k. 418, z akt sprawy VI RC 1014/06 Sądu Okręgowego w (...)wywiad środowiskowy k. 31 - 32). Jednocześnie wyrok Sądu Garnizonowego w O. z dnia 21 stycznia 2008r. skazywał wnioskodawcę za czyny popełnione już po orzeczonym rozwodzie, zatem nie mógł wpływać w niniejszej sprawie na ustalenie nierównych udziałów (k. 471 - 473). Wskazać także należy, że z wywiadu środowiskowego zalegającego w aktach sprawy rozwodowej sporządzonego przez kuratora w dniu 27 czerwca 2006r. (k. 22 – 23) wynika, że „problemów finansowych B. O. nie zgłasza, mąż dobrowolnie wywiązuje się ze zobowiązań dotyczących dziecka, nie ma zaległości „ (k. 23 z akt VI RC 1014/06). Na rozprawie w dniu 3 lipca 2006r. słuchana w charakterze strony uczestniczka wskazała, że wnioskodawca „daje na potrzeby dziecka 500 zł” oraz „opłaca czynsz” (k. 24v z akt VI RC 1014/06). Należało mieć także na uwadze, że wnioskodawca przez cały okres trwania związku małżeńskiego pracował jako żołnierz zawodowy (świadcstwo służby k. 429 – 430, opis przebiegu służby k. 431). Głównym składnikiem majątku wspólnego był lokal mieszkalny nabyty z bonifikatą dzięki pełnionej przez wnioskodawcę służbie wojskowej (decyzja o przydziale kwatery k. 425, 426, 428, protokół przyjęcia k. 427).

W świetle powyższego żądanie uczestniczki w tym zakresie nie było zasadne i należało je oddalić.

W niniejszym postępowaniu zarówno wnioskodawca jak i uczestniczka domagali się rozliczenia nakładów jakie ponieśli z majątku odrębnego na majątek wspólny.

Stosownie do art. 45§1 i 2 krio każdy z małżonków przy podziale majątku wspólnego może domagać się zwrotu wydatków i nakładów, które poczynił z ze swojego majątku osobistego na majątek wspólny. Sąd zatem może dokonać rozliczenia tylko takich nakładów z majątku odrębnego o które strona wniesie i wykaże, że pochodzą z majątku odrębnego na majątek wspólny.

Przede wszystkim obie strony wnosiły o rozliczenie nakładów z majątku osobistego na majątek wspólny związanych z kosztami utrzymania wspólnego lokalu po ustaniu wspólności majątkowej małżeńskiej.

Uczestniczka postępowania domagała się rozliczenia nakładów jakie poniosła z majątku odrębnego na majątek wspólny w postaci opłat związanych z utrzymaniem wspólnego lokalu mieszkalnego za okres od 5 lipca 2006r. do dnia podziału (k. 25v).

Wnioskodawca oponował temu żądaniu. Zakwestionował twierdzenie uczestniczki aby od dnia rozwodu nie regulował opłat za lokal mieszkalny (k. 219v – 220, 423v). Podnosił, że do 6 lutego 2010r. mieszkał w lokalu, zaś opłaty uiszczał do grudnia 2013r. Następnie wskazał, że uiszczył opłaty za miesiąc styczeń i luty 2015r. w wysokości łącznej 217,76 zł. Nadto strony miały w wyroku rozwodowym uregulowany sposób korzystania z mieszkania i każda strona regulowała płatność za zajmowaną część oraz po połowie za części wspólne.

Ponadto wnioskodawca wobec żądań uczestniczki domagał się rozliczenia także swoich nakładów z majątku osobistego na majątek wspólny w postaci uiszczonych opłat związanych z korzystaniem z lokalu za okres od dnia 15 lipca 2006r. do dnia 31 grudnia 2013r. w łącznej wysokości 11.521,58 zł (k. 220).

Dalej uczestniczka domagała się rozliczenia poniesionych przez nią kosztów utrzymania lokalu mieszkalnego za okres od stycznia 2011r. w wysokości łącznej 26.34,44 zł (k. 301)

Kolejno uczestniczka wnosila o rozliczenie nakladów z majątku osobistego na wspólny w kwocie 7.120,82 zł z tytułu samodzielnego pokrywania kosztów utrzymania wspólnego lokalu oraz kwotę 633,07 zł kosztów energii elektrycznej (k. 491).

Następnie uczestniczka wnosila o rozliczenie tego samego tytułu kwoty 17.795,09 zł (k. 503).

W zakresie tych wniosków Sąd miał na uwadze, że lokal mieszkalny numer (...) położony w W. przy ul. (...) stanowił majątek wspólny stron. W świetle art. 207 kc powinny w równych częściach ponosić koszty lokalu. Do rozwodu lokal był zamieszkiwany przez strony wspólnie. W wyroku rozwodowym ustalony został sposób korzystania z lokalu. Wnioskodawca wyprowadził się z lokalu w 2010r. Do końca 2013r. natomiast ponosił w części koszty utrzymania lokalu. Później w całości opłaty ponosiła uczestniczka oprócz wpłat w styczniu i lutym 2015r. dokonanej przez wnioskodawcę. Wskazują na to dowody złożone przez strony.

Uczestniczka przedlozyła kartoteki księgowo właściciela(k. 136 – 171, 326 – 331), zestawienie operacji (k. 172 – 200, 302 – 305, 313 – 316, 319, 332 – 336), historie rachunku(k. 201 – 205, 317 – 318, 337 – 341, 492 – 497, 504 – 515), przelewy(k. 206 – 217, 306 – 311, 320 – 325, 342 – 353), pismo (...) (k. 354), umowę sprzedaży energii elektrycznej (k. 355 – 358), rachunki (k. 359 – 391, 394 – 395), faktury (k. 392 – 393, 397 – 400, 401 – 410).

Wnioskodawca przedlozył zestawienie operacji (k. 222 – 263), pismo wnioskodawcy(k. 264), kartoteki księgowo (k. 263, 295,463), ugodę mediacyjną (k. 264), wyliczenie kosztów(k. 267, 270, 274, 276, 279, 281, 283, 285, 287,289, 291, 293, 294, 297, 299), zawiadomienie o wysokości opłat(k. 268 – 271, 273, 275, 277 – 278, 280, 282, 284, 286, 288, 290, 292, 296, 298), wyciągi z rachunku (k. 432 – 436, 439 – 462, dowody wpłaty k. 437).

Skoro w czasie wspólnego zamieszkiwania w lokalu po ustaniu wspólności majątkowej małżeńskiej strony współfinansowały koszty utrzymania lokalu, zaś wnioskodawca ponosił takie koszty również po wyprowadzeniu się to żądanie rozliczenia nakladów nie było zasadne. To współwłaściciel powinni te koszty ponosić. Natomiast w okresie po wyprowadzeniu się wnioskodawcy i po zaprzestaniu przez niego współfinansowania z lokalu korzystała jedynie uczestniczka postępowania. Z tego tytułu nie ponosiła ona wobec wnioskodawcy jakichkolwiek kosztów. W tych okolicznościach domaganie się przez nią zwrotu poniesionych kosztów utrzymania lokalu było sprzeczne z zasadami współżycia społecznego (art. 5 kc) i nie mogło korzystać z ochrony prawnej.

Z tych powodów żądania stron w tym zakresie zostały oddalone.

Wnioskodawca domagał się nadto rozliczenia nakladów jakie poniósł z majątku osobistego na majątek wspólny w wysokości 12.000 zł (k. 80). Podawał, że na datę ustania wspólności majątkowej małżeńskiej strony posiadały zadłużenie na rachunku bankowym numer (...) w wysokości 13.756,00 zł . Spłata zadłużenia w wysokości 12.000 zł nastąpiła po sprzedaży w dniu 5 marca 2009r. opisywanego wyżej samochodu F. (...). Do dnia 2 kwietnia 2009r. strony były współposiadaczami wskazanego rachunku bankowego.

Nie ma w sprawie wątpliwości, że strony posiadały wspólne zobowiązanie. Wskazuje na to chociażby umowa kredytowa (...) z 1 września 1997r. (k. 464 – 465). Natomiast samochód jak wskazano wyżej stanowił majątek wspólny stron. Skoro środki uzyskane z jego sprzedaży zostały przeznaczone na spłatę wspólnego zadłużenia to nie ma w tej sytuacji nakładu z majątku osobistego na majątek wspólny. Żądanie to należało oddalić. Oczywiście jest to ściśle powiązane ze wskazaną wcześniej kwestią rozliczenia majątku wspólnego. Z tego samego powodu samochód nie był przedmiotem podziału.

Wnioskodawca domagał się także rozliczenia nakładu z majątku osobistego na majątek wspólny w kwocie 15.294,00 zł (k. 79v). Podnosił, że po rozwodzie opłacał należność za samochód F. (...) w miesięcznych ratach. Całość została spłacona w marcu 2009r.

W tym zakresie Sąd już wcześniej wskazał ustalenia związane ze sposobem nabycia samochodu F. (...) i z uczestnictwem w (...). Jest bezsporne, że po ustaniu wspólności majątkowej wnioskodawca czynił w dalszym ciągu

miesięczne spłaty (wyciągi rachunku k. 100 – 129). W piśmie z dnia 9 kwietnia 2009r. (...) Polska powiadomiła wnioskodawcę o całkowitej spłacie samochodu (k. 95). W dniu 5 marca 2009r. auto zostało sprzedane (k. 96, 97), zaś środki w wysokości 12.000 zł (k. 132) wpłynęły na wspólny rachunek na którym w chwili ustania wspólności majątkowej istniało zadłużenie w wysokości 13.566 zł (k.89). Na pisemny wniosek obu stron (k. 130) wspólny rachunek został w dniu 2 kwietnia 2009r. zamieniony na indywidualny (k. 131).

W tych okolicznościach należy wskazać, że o ile samochód stanowił majątek wspólny to ze środków uzyskanych z jego sprzedaży spłacono zobowiązanie wspólne w wysokości 12.000 zł. Aby jednak można było go sprzedać najpierw należało go spłacić. Dlatego spłata po rozwodzie była nakładem wnioskodawcy z majątku osobistego na majątek wspólny. Nie było sporu, że spłata wyniosła 15.294 zł. Połowa tej kwoty to 7.647 zł. Oczywiście należało mieć na uwadze, że po ustaniu wspólności samochód był w wyłącznym posiadaniu wnioskodawcy i tylko on z niego korzystał. Rozliczenie zatem całej kwoty i zasądzenie od uczestniczki 7.647 zł w tych okolicznościach naruszało by zasady współzycia społecznego. Sąd przy zastosowaniu art. 5kc przyjął, że uczestniczka powinna zwrócić wnioskodawcy jej połowę wynoszącą 3.823,50 zł (7.647 zł : 2).

Wskazany wyżej sposób podziału majątku wspólnego powoduje konieczność nałożenia na uczestniczkę postępowania obowiązku dopłaty (art. 212 § 1kc). Otrzymała ona jak wskazano już wyżej własność składnika o wartości 133.100 zł . Wnioskodawca natomiast otrzymała składnik majątku o wartości 2.200 zł. Wartość całego majątku wynosiła 135.300,00 zł (133.100,00 zł +2.200 zł).

Mając na uwadze wynikający z art. 43 § 1 krio równy udział każdego z małżonków w majątku wspólnym wartość udziału każdej ze stron wynosiła 67.650 zł (135.300 zł : 2). Wnioskodawcy zatem przysługuje dopłata w wysokości 65.450 zł albowiem przy wartości udziału 67.650 zł otrzymała składnik wartości 2.200 zł (67.650 zł - 2.200 zł). Wobec powyższego uczestniczka powinien dopłacić wnioskodawcy kwotę 65.450 zł.

Z uwagi natomiast na ustalone w niniejszej sprawie nakłady, które zobowiązana jest w wyniku rozliczenia zapłacić na rzecz wnioskodawcy uczestniczka należało uwzględnić je przy przeprowadzanych rozliczeniach. Uczestniczka powinna zapłacić wnioskodawcy z tego tytułu kwotę 3.823,50 zł , zatem o tyle powinna zostać powiększona jej dopłata dla wnioskodawcy. Wobec powyższego uczestniczka powinien zapłacić wnioskodawcy tytułem dopłaty oraz rozliczenia nakładów kwotę 69.273,50 zł (65.450 zł + 3.823,50zł).

„ W myśl utrwalonego orzecznictwa oznaczenie sposobu i terminu uiszczenia spłat powinno być dokonane przez sąd z urzędu, przy czym należy zbadać i rozważyć sytuacje uczestników obciążonych spłatami i uprawnionych do spłat „ (S. (...) Komentarz do Kodeksu Cywilnego ... str. 234).

W sprawie kwota spłaty nie jest szczególnie wysoka. Uczestniczka posiada stałą pracę . W tej sytuacji wskazany termin 6 miesięcy od uprawomocnienia się orzeczenia jest wystarczający na zebranie potrzebnych środków, chociażby w drodze kredytu, zważywszy ,iż sprawa trwa już jakiś czas i uczestniczka powinna była się liczyć z taką koniecznością. Z drugiej natomiast strony wnioskodawca może liczyć na spłatę w nieodległym dla niej terminie.

O kosztach Sąd orzekł na podstawie art. 520 §1 oraz 2 kpc nakazując uczestniczkę zwrócić wnioskodawcy połowę uiszczoną przez niego opłaty sądowej.

Należało również nakazać pobrać od wnioskodawcy i uczestniczki na rzecz Skarbu Państwa (kasa Sądu Rejonowego w. (...)) kwoty po 1.157,16 zł tytułem zwrotu kosztu opinii biegłych poniesionych przez Skarb Państwa.

W zakresie pozostałych kosztów postępowania orzeczono, że strony poniosą je we własnym zakresie.

Z przedstawionych wyżej powodów należało orzec jak w postanowieniu.